

Az igaz és a hamis evangélium

Zac Poonen

Általában a keresztyéneket két csoportra osztják a következő kritériumok alapján:

- (1) „Római katolikusok” és „protestánsok” – születéstől függően;
- (2) Konformisták és non-konformisták – az egyházi minta alapján;
- (3) „Újjászületett” és „névleges” keresztyének – egy „élmény” alapján;
- (4) „Evangéliumi” és „liberális” keresztyének – tantételek alapján;
- (5) „Karizmatikus” és „nem-karizmatikus” – a „nyelveken szólás” alapján;
- (6) „Egyházi munkás” és „világi munkás” – hivatás alapján.

Ezeken kívül még lehetnek más kritériumok is. De egyetlen kategorizálás sem foglalkozik a probléma gyökerével, amit az Úr akar megoldani.

Sokan tudják, hogy „Krisztus meghalt a bűneinkért” (1Kor 15,3). De sokan nem tudják, hogy a Biblia azt mondja, hogy Krisztus azért is meghalt, „hogy akik élnek, többé ne önmaguknak éljenek, hanem annak, aki értük meghalt és feltámadt.” (2Kor 5,15)

A keresztyének biblikusabb kategorizálása ez lenne:

- (1) „Azok, akik maguknak élnek” és „azok, akik Krisztusnak élnek”, vagy
- (2) „Azok, akik a maguk hasznát keresik” és „azok, akik Krisztus dolgait keresik”, vagy
- (3) „Azok, akik földi dolgokat keresnek először” és „azok, akik Isten országát keresik először”, vagy
- (4) „Azok, akik a pénzt szeretik” és „azok, akik Istent szeretik” (Jézus azt mondta, hogy lehetetlen mindkettőt szeretni – Lk 16,13).

De még sohasem hallottam ilyen kategorizálást használni. Ezek a kategóriák a keresztyének belső életével és Istennel való személyes járásával foglalkoznak, míg az előbb említett kategóriák a külső élet részleteivel foglalkoznak. Mégis, ez az utóbbi az, amely szerint a menny kategorizálja a keresztyéneket. És, ha így áll a helyzet, akkor csak ennek a kategorizálásnak van értelme! Ezzel a kritériummal mások nem kategorizálhatnak minket. Mi magunknak kell magunkat kategorizálnunk – hiszen csak mi magunk ismerjük a belső motivációinkat és vágyainkat. Még a feleségünk sem biztos, hogy tudja, mi az, amiért élünk.

A mi Urunk nem azért jött elsősorban, hogy tantételeket vagy egyház-mintát adjon az embereknek, vagy a nyelveken szólás ajándékát vagy valamilyen élményt adjon nekik!

Azért jött, hogy „megszabadítson minket a bűneinkből”. Azért jött, hogy a fejszét a fák gyökerére vesse. És a bűn gyökere ez: önközpontúság, a saját hasznunk keresése és a saját akaratunk véghezvitele. Ha nem engedjük meg az Úrnak, hogy rátegye a fejszét a fára, és kivágja a „gyökeret” az életünkben, felületes keresztyének maradunk. A Sátán mégis becsaphat minket, hogy azt gondoljuk, magasabb szinten állunk, mint más keresztyének, a tantételeink, az élményeink vagy az egyházunk mintája miatt!

A Sátánt nem érdekli, ha helyesek a tantételeink, az élményeink és az egyház-mintánk, ameddig továbbra is „magunknak élünk”. (Apropó, ez csak egy másik megfogalmazása annak, hogy „bűnben élni”!) A keresztyénség ma tele van olyan keresztyénekekkel, akik a maguk hasznát keresik, és maguknak élnek, mégis meg vannak győződve, hogy Isten őket magasabb szintűeknek látja, csupán a tantételeik, az egyház-minta vagy az „élmények” miatt. Ez mutatja, milyen hatalmas munkát végzett a Sátán a keresztyénségben.

A **Jn 6,38**-ban az Úr azt mondja, azért jött a mennyből a földre, hogy (1) megtagadja saját emberi akaratát (amit akkor kapott, amikor emberként a földre jött), és (2) emberként az ő Atyjának akaratát tegye. Így lett a mi példaképünké.

Jézus teljes földi életében – a 33 és ½ évén keresztül – megtagadta saját akaratát, és az Atya akaratát cselekedte. És tisztán megmondta a tanítványainak, hogy aki az ő tanítványa akar lenni, annak ugyanezt kell tennie. Azért jött, hogy a bűn gyökerére vesse a fejszét az életünkben, és megszabadítson minket a „saját akaratunk cselekvésétől”.

A tudomány birodalmában évszázadokon keresztül az emberek abban a tévedésben éltek, hogy a Föld a világegyetem központja. Úgy tűnt az emberi szemnek – mert valóban úgy tűnik, hogy a Nap, a Hold és a csillagok a Föld körül keringenek 24 óránként. Kopernikusz bátorságára volt szükség, hogy megkérdőjelezze ezt a köztudott dolgot, 500 évvel ezelőtt, és hogy bebizonyítsa, hogy ez teljesen hamis, és a Föld még a Naprendszernek sem középpontja, nemhogy a világegyetemnek. Bebizonyította, hogy a Föld arra volt teremtve, hogy a Nap legyen a középpontja. Amíg az emberiség a helytelen középponttal rendelkezett, a tudományos számítások és következtetések is helytelenek voltak – mivel a középpont helytelen volt. De amint felfedezték a helyes középpontot, a számítások és következtetések is helyesek lettek.

Ugyanez történik velünk, ha „én-központúak” maradunk, ahelyett, hogy „Isten-központúak” lennénk. Akkor a Bibliát és Isten tökéletes akaratát helytelenül fogjuk megérteni (számításaink és következtetéseink). De csakúgy, ahogy az emberiség több, mint 5000 éven át meg volt győződve arról, hogy igaza van (amint láttuk fennebb), mi is azt képzelhetjük, hogy igazunk van! De valójában 100%-ban tévedünk.

Ezt látjuk még a „jó keresztyének” között is manapság. Ugyanannak a Bibliának annyi különböző értelmezése van közöttük – és ennek ellenére mindenik meg van győződve, hogy az ő értelmezése az egyetlen helyes, és az összes többi téves. A többiek, ahogy ők mondják – „tévelyegnek”. Miért van ez? Mert nincs helyén a középpontjuk.

Az ember arra volt teremtve, hogy Istenben legyen a középpontja, nem saját magában. Amikor a keresztyéneknek rossz helyen van a középpontjuk, az „evangéliumuk” is helytelen lesz. Alapvetően csupán kétfajta evangélium van hirdetve manapság: egy ember-központú és egy Isten-központú.

Az ember-központú evangélium azt ígéri az embereknek, hogy Isten mindent meg fog adni nekik, amire szükségük van ahhoz, hogy kényelmes földi életet éljenek, és ezenkívül a mennyben is ad nekik egy helyet az életük végén. Az embereknek azt hirdetik, hogy Jézus megbocsátja minden bűnüket, meggyógyítja minden betegségüket, megáldja őket anyagilag, megoldja minden földi problémájukat, stb.

Az ilyen ember életének központjában az „én” marad, és Isten körülötte forog, – mint egy szolga – hogy minden imádságára válaszoljon, és megadjon mindent, amit csak kér! Neki csak „hinnie” kell, és „igényelnie kell minden anyagi áldást Jézus nevében”!

Ez egy hamis evangélium, mivel semmi utalás sincs a „bűnbánatra”. A bűnbánat volt az, amit elsősorban hirdetett Keresztelő János, Jézus, Pál, Péter és az összes apostol. És a bűnbánat az, amit sajnos, ma még utolsó sorban sem hirdetnek!

A másik oldalon, az Isten-központú evangélium a bűnbánatra hívja fel az embereket. Elmagyarázza, hogy mi a „bűnbánat”:

Elfordulni önmagunktól, mint életünk központjától, a saját akaratunk cselekvésétől, a saját magunk választotta úton járástól, a pénz szerelmétől, a világ és a világ dolgainak szerelmétől (a test kívánságától, a szem kívánságától és a büszkeségtől), stb, és odafordulni IstenHEZ, teljes szívvel szeretni Őt, Őt tenni életünk központjává, és az Ő akaratát tenni ezután, stb.

A Krisztus halálában való hit csak akkor nyeri el a bűnbocsánatot, ha van bűnbánat is. Akkor megkaphatja a Szentlélek erejét, hogy megtagadja önmagát naponként, hogy egy Isten-központú életet tudjon élni. Ezt az evangéliumot hirdette Jézus és az apostolok.

A hamis evangélium tágassá teszi a kaput és szélessé az utat (könnyű járni rajta, mert az embernek nem kell megtagadnia önmagát vagy abbahagynia a saját hasznának keresését). Milliók járnak olyan összejövetelekre, ahol ilyen hamis „evangéliumot” hirdetnek. És sokan mennek be ezen a kapun és járnak ezen az úton, azt képzelve, hogy az életre vezet. De valójában pusztulásba vezet. Ennek az evangéliumnak a hirdetői elégedetten nyugtázzák, hogy hatalmas tömeg „emelte kezeit és kötelezte el magát Krisztusnak” az ők összejöveteleiken. De ez mind félrevezetés. Annak ellenére, hogy néhányan valóságosan megtérnek ilyen összejöveteleken, az őszinteségük miatt sokan közülük „kétszeresen a gyehenna fiai” lesznek (Mt 23,15) – félrevezettetve az igazi állapotukkal kapcsolatosan.

Az igazi evangélium azonban szorossá teszi a kaput és keskenyvé az utat – nem szorosabbá és keskenyebbé, mint amilyenné maga Jézus tette, ahogy egyes „szuper-lelki” kultuszokban teszik, hanem pontosan olyan méretűvé, amilyenné Jézus tette. Kevesen vannak, akik megtalálják ezt az utat. Ennek az evangéliumnak a hirdetőinek nincs, mivel dicsekedniük, és a statisztikák sem lenyűgözőek.

„Vigyázzatok tehát, hogyan hallgatjátok. Aki megcselekszi, amit hallott, annak több fény és megértés adatik. De aki nem cselekszi meg, amit hallott, még az a fény és megértés is, amiről azt gondolta, hogy van neki, az is elvétetik tőle.” (A Lk 8,18 parafrázálása)
Akinak van füle a hallásra, hallja meg!

The True Gospel And The False - Hungarian

© Copyright -

This article has been copyrighted to prevent misuse. It should not be reprinted or translated without written permission from the author. Permission is however given for this article to be downloaded and printed , provided it is for FREE distribution, provided NO ALTERATIONS are made, provided the AUTHOR'S NAME AND ADDRESS are mentioned and provided this COPYRIGHT notice ["Copyright by Zac Poonen"] is included in each printout.

For further details, please contact :

CHRISTIAN FELLOWSHIP CENTRE

40 DaCosta Square,
St.Thomas Town,
Bangalore - 560 084. INDIA.

Phone : (91)-(80)-25477103

Email : cfc@cfcindia.com

web : www.cfcindia.com